

Avigdor og Meitar

Avigdor (10) og Meitar (8) er brødre fra Nord-Israel som ble brakt til Neve Michael's Children's Emergency Crisis Center. Vi visste fra velferdsmyndighetene at de hadde blitt misbrukt av sin far. Det vi ikke visste var omfanget av overgrepet. Da vi spurte Meitar hvordan det skjedde at han hadde sting på pannen, var gutten så redd for at faren skulle komme tilbake til ham at han løy og sa at broren dyttet ham. Men Avigdor korrigerste ham. "Du vet at det ikke var meg. Det var *ham*. Han kan ikke skade oss nå..."

Guttenes far, en farlig alkoholiker med en historie med vold, var så grov med dem at myndighetene har forbudt besøksrettigheter. Guttene har ikke lov til å dra hjem, og faren kan ikke dra noe sted i nærheten av barna sine.

Avigdor, som har arr på ryggen og skuldrene fra alle slagene, sier at drikkingen gjorde faren til et monster. Meitar, hvis sting siden har blitt fjernet og nå har et arr på pannen som kanskje aldri falmer, begynner bare å åpne opp om alle de dårlige tingene deres far gjorde mot dem. Begge guttene er enige om at han var urolig da han var edru og slem da han var full. Ingen av dem har uttrykt et ønske om å dra hjem når som helst snart.

På grunn av deres barndomstraumer lider brødrene av atferdsproblemer, korte oppmerksomhetsspenn, læringsforstyrrelser og lav selvtillit. Begge guttene får behandling i Therapy Enrichment Center. Avigdor gjennomgår dyreterapi i Neve Michaels husdyrpark, hvor han lærer å overvinne sin usikkerhet ved å ta vare på en kjæledyrkanin. Meitar, som har problemer med å artikulere, begynner å uttrykke hvordan han føler gjennom tegninger i vårt kunstterapiprogram. Begge guttene gjør det dårlig på skolen, men adopterer sakte. Våre profesjonelle terapeuter sier Avigdor og Meitar står overfor lange perioder med helbredelse og rehabilitering.

Brødrene bor sammen i et familie hjem, som består av et ektepar og deres barn som bor i Children's Village og tar inn Neve Michael barn. For første gang i livet opplever Avigdor og Meitar hvordan det er å være i en normal husholdning med en varm og kjærlig familieatmosfære.

Mens de satt rundt middagsbordet med sine "adoptivforeldre" og de andre barna, Avigdor sa at han er glad de er i Neve Michael, og Meitar bekreftet sin brors følelser. For Neve Michael-staben betyr de lovende ordene at guttenes bedring nå er i gang.

*** Sarit historie**

Sarit var tolv år gammel da hun kom til Neve Michael's Teenage Girls' Crisis Center, den første og eneste i Israel, i en forhåndsavtalt absorpsjon. Hun kom veldig tynn, hadde på seg skitne klær, luktet dårlig, var like svart som håret på hodet og infisert med lopper. Sarit er datter av schizofrene foreldre som ikke er i stand til å ta vare på henne. Gjennom hele barndomsårene ble hun oppdratt av besteforeldrene sine i et hjem med en onkel som også er schizofren. Sarits problemer begynte i en alder av 11 da hun ble stemplet som en sosial utstøtt. Hun sluttet senere å gå på skolen regelmessig og lukket seg inne i sitt hjem mer og mer før hun ikke forlot rommet i lang tid. Rommet hennes var mørkt og uten ventilasjon. Hennes besteforeldre ville bringe mat til rommet hennes, og hun ville ikke komme ut, ikke engang for å vaske.

Da Sarit kom til oss hadde hun absolutt ingen kommunikasjon med voksne. Hennes verden hadde krympet til en virtuell virkelighet i et dataspill der hun også beskrev venner og et liv. I denne perioden spiste Sarit bare brød og sjokolade og nektet å prøve forskjellig, variert mat. Til enhver tid ville hun holde kjeft på rommet sitt og var ikke i stand til å kommunisere med de andre jentene og voksne. Vi lot henne ikke fortsette slik og nektet å gi opp, og i små stadier begynte hennes verden å åpne seg.

Hun begynte å få kontakt med de andre jentene, spise forskjellige matvarer og delta i ulike aktiviteter. Så oppdaget vi at hun har et talent for å synge. Hun har siden spilt inn i et studio en sang som hun skrev. I hver ukentlig seremoni for fortreffelighet har Sarit sunget en sang etter eget valg.

Sarit har oppdaget at hun har en høy skolastisk evne. På senteret, med hjelp fra lærerne sine, har hun innsnevret læringshullene sine. Parallelt med det intensive arbeidet med Sarit har vi også jobbet sammen med besteforeldrene hennes for å muliggjøre en foreningsprosess, samt utvikling av sin egen sunne, personlige identitet, atskilt fra besteforeldrene hennes. På slutten av sin periode på Teenage Girls' Crisis Center sluttet hun seg til den normative barnebefolkningen i Neve Michael hvor hun fortsetter å være produktiv, nyte barndommen og utvikle seg på en måte som passer for hennes alder og evner.

*Navn tilbakeholdt

Leah's historie

Lille Leah ble nylig brakt til Neve Michael Children's Emergency Center. Hun er liten og skjør, og utseendet i de triste mørke øynene forteller en forferdelig historie. Det er et øde sted i hennes sjel som kommer gjennom de triste øynene, som om noen tok lyset ut av livet hennes.

Omstendighetene rundt Leahs ankomst til Neve Michael ligner på så mange av våre barn. Hun ble brakt hit av rettskjennelse etter at velferdsmyndighetene fastslo at hennes naturlige foreldre ikke lenger var i stand til å oppdra henne i et normalt familiemiljø. De ble varslet om Leahs situasjon da naboene hørte skrikende lyder som kom fra leiligheten hennes. Historien bak skrikene var skremmende. De ble laget av Leahs mor, som ble utsatt for regelmessige slag i hendene på Leahs far. Vi lærte gjennom naboer at slagene ikke var den verste delen, da de ofte hørte ropet: "Nei, ikke min lille jente!" som lød nedover gangen.

Stakkars Leah ble panikk rammet da hun hadde blitt tatt fra sitt hjem. Vi spurte henne om hun visste hvorfor hun ble brakt til oss, og hun sa med en liten stemme som knuste våre hjerter: "Er det fordi min far rørte ved meg?"

Siden hennes ankomst Leah har gått gjennom en mest smertefull overgang. Sakte kommer hun til å forstå at foreldrene ikke lenger er hovedpersonene i livet hennes. Den rollen har blitt gitt videre til de omsorgsfulle folkene på vårt barns hjem, som Leah nå vender seg til med tillitsfullt syn og avhengig av å ta vare på henne.

Husmoren på barnas sovesal er rørt av synet av Leah som sitter med de andre barna og spiser hennes måltider uten at hun må lokke henne til det. Hennes appetitt har kommet tilbake, sammen med fargen i kinnene. I det siste har hun til og med belønnet husmoren vår med klemmer, og hun smiler mer hver dag. Det finnes forskjellige måter å berøre en liten jente på. Man etterlater et arr for livet. Den andre er den spesielle menneskelige berøring som vi gir så ømt på Neve Michael. Det gir våre barn håp, trygghet og gjenoppretter gleden som ble tatt bort fra barndommen.